

Νέα

Κατσανοχωρίων

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΤΣΑΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 83

ΜΕΓΑΛΟ ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ

Η περιοχή μας, περιοχή Κατσανοχωρίων, όχι μόνο δεν υστερεί σε γεωγραφική θέση, σε αρχαίο και νεώτερο πολιτισμό, σε πολιτιστικά μνημεία, σε άγρια φύση με πλούσια και σπάνια βλάστηση, σε ιστορία και παράδοση, αλλά υπερτερεί καθ' όλα άλλων περιοχών του νομού μας κυρίως.

Παρά ταύτα όμως η περιοχή μας σε σύγκριση με άλλες ίσες ή και κατώτερες περιοχές μειονεκτεί στον τομέα του τουρισμού. Στα Κατσανοχώρια χωλαίνει η τουριστική κίνηση παρά την αξιόλογη και πολύ σημαντική ιδιωτική πρωτοβουλία σε σύγχρονα έργα.

Τι φταίει λοιπόν και υστερούμε στον τομέα αυτό; Σαφώς και φταίει η έλλειψη προβολής με μέθοδο και στόχους για την περιοχή. Διότι, ενώ κάθε μέρα διαβάζουμε στον τοπικό και κεντρικό τύπο ολόκληρο κείμενο και φωτογραφίες που προβάλλουν και επαινούν άλλες περιοχές, με την

περιοχή μας δεν ασχολείται κανένας.

Συχνά-πυκνά τα τηλεοπτικά μας κανάλια τοπικά και απόμακρά μας βομβαρδίζουν με εικόνες, φωτογραφίες, ωραία κείμενα και ρεπορτάζ για άλλες γειτονικές περιοχές, όπως Μέτσοβο- Ζαγόρι - Πωγόνι και μόνο η περιοχή μας δεν προβάλλεται, δεν ακούγεται καθόλου ή ελάχιστα. Το ίδιο παρατηρείται και για τα Τζουμέρκα και την περιοχή Λάκκας Σουλίου.

Και τούτο ασφαλώς οφείλεται στην αδιαφορία των Αρχών και φορέων της περιοχής, και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας ακόμη και των ατόμων που μπορούν να βοηθήσουν στον τομέα αυτό.

Το έλλειμμα προβολής της περιοχής είναι μεγάλο και χρήζει ειδικού ενδιαφέροντος και μελέτης.

Η προβολή αποτελεί τρόπο ζωής για την περιοχή και έτσι πρέπει να την εκλάβουν οι Αρχές και φορείς της περιοχής. Το πρόβλημα υφίσταται και για την επίλυσή του απαιτείται μελέτη σε βάθος και σημαντική δαπάνη.

ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ Η 2^α ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΟΔΟΣ

Επανερχομαι και πάλι στο καυτό θέμα της προώθησης των διαδικασιών δημοπράτησης της 2ας Επαρχιακής οδού - έστω και τμήμα αυτής- θέμα που ενδιαφέρει ολόκληρη την περιοχή Κατσανοχωρίων και Τζουμέρκων.

Η καθυστέρηση είναι αδικαιολόγητη όπως ασήμαντα είναι και τα μικροεμπόδια και ελάχιστες οι διαφορές μεταξύ φορέων και υπευθύνων παραγόντων της περιοχής.

Η Νομαρχία έχει το λόγο.

Ας κινηθούν ομόφωνα προς τη σωστή κατεύθυνση όλοι οι υπεύθυνοι φορείς της περιοχής και ας σπεύσουν στην άμεση προώθηση του έργου, γιατί αν και τώρα χαθεί η ευκαιρία για τον εκσυγχρονισμό της πιο παλιάς 2ας επαρχιακής οδού, τότε δεν θα γίνει ποτέ...

Οι καιροί ου μενετοί...

ΗΡ. ΚΕΤΣΟΣ

ΧΥΤΑ...

Συνέχεια...

Οι όμοροι Δήμοι Κατσανοχωρίων - Παμβώτιδας και η επιτροπή αγώνα συνεχίζουν τον αγώνα τους ενάντια στην κατασκευή του ΧΥΤΑ στην περιοχή, αφού όπως δείχνουν τα πράγματα «άλλαξε ο Μανωλιός κι έβαλε την κάπα αλλιώς».

Συνεχίζεται δηλ. η ίδια κατάσταση και γι' αυτό εξέδωσαν και ενημέρωσαν τους αρμόδιους με το ακόλουθο ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Συντελείται αυτές τις μέρες η πιο ξεδιάντροπη πολιτική κολοτούμπα, η πιο απροκάλυπτη πολιτική ανακολουθία των τελευταίων χρόνων:

Είτε ωμά και φανερά, (ένας κυβερνητικός βουλευτής) είτε μέσω κύκλων και (παπαγάλων), εκείνοι που εδώ και πέντε χρό-

Θέα του ΧΥΤΑ από την Ιερά Μονή Τσουκάς

νια μας χτύπαγαν την πλάτη στα μπλόκα και μας χάιδευαν τα αυτιά με την ντουντούκα στο στόμα (ακόμη και μετεκλογικά) πως, τάχα, θα ματαιώσουν την κατασκευή και λειτουργία του ΧΥΤΑ στο «ΜΕΓΑ ΛΑΓΓΑΔΙ» ΤΩΡΑ επιχειρούν να μας πείσουν να δεχτούμε την πολιτική Πανοζάχου που, δήθεν, τόσον καιρό κατήγγειλαν: να δεχτούμε λέει να λειτουργήσει ο ΧΥΤΑ καμιά πενταετία να μας δώσουν αντισταθμιστικά (;;;και μετά να τον πάνε αλλού!!! (εμείς όμως ξέρουμε ότι έτσι και λειτουργήσει ο ΧΥΤΑ για μια μέρα δεν θα ξαναφύγει από εκεί και θα είναι χειρότερος από την Δορούτη. Ποιος θα τον λειτουργήσει;

Ο διορισμένος φορέας διαχείρισης: Χωρίς σταθμούς μεταφόρτωσης; Χωρίς ανακύκλωση; Χωρίς κανένα εχέγγυο καλής λειτουργίας; ΔΕΝ ΜΑΣΑΜΕ ΠΙΑ. Αποδεικνύονται παντελώς αναξιόπιστοι φτάνοντας στο έσχατο του εξευτελισμού και πολιτικαντισμού. Δεν τους πιστεύουμε πια και ας τους δώσαμε θηριώδη ποσοστά στις εκλογές! Έχει ο καιρός γυρίσματα ...

Η ΟΡΓΗ περισσεύει και Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΞΕΧΕΙΛΙΖΕΙ

Είμαστε πολύ περήφανοι για να καταπιούμε την κοροϊδία. Ελπίζουμε να ξανασκεφτούν τον ολισθηρό δρόμο που ακολουθούν.

Μα δεν αισιοδοξούμε.

Για αυτό κατεβαίνουμε ξανά στον δρόμο!

Την Τετάρτη 6/01/2010 λαϊκή συνέλευση στο Ελληνικό ώρα 12:30 στην κατεύθυνση να ξαναστήσουμε το μπλόκο του Αη Γιώργη, και καλούμε τους πάντες να ξεκαθαρίσουν την θέση τους. Και ιδίως την πολιτεία.

Αρκετά με τα συμβούλια και διαβούλια.

Θα ματαιώσει το έργο του ΧΥΤΑ ή όχι; Και αν σκοπεύει να μην το ματαιώσει τι θα κάνει; Θα μας στείλει τα σοσιαλιστικά, πλέον, ΜΑΤ να μας ξαναναταμώσουν;

“ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΧΥΤΑ!”

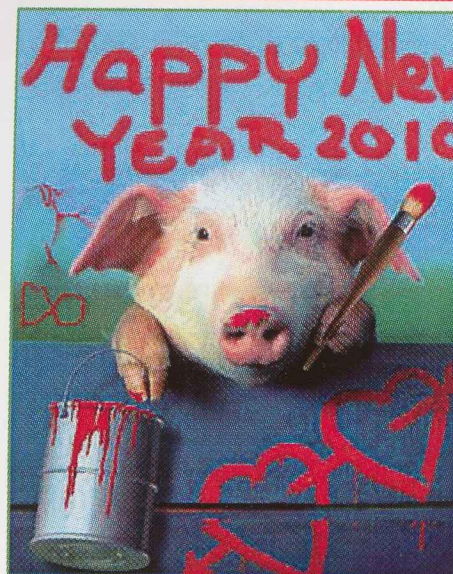
Λύσεις υπάρχουν. Εμείς έχουμε κάνει τις προτάσεις μας. Αλλά δεν θα ανεχθούμε ΟΛΟΙ να αναγνωρίζουν την λαθεμένη χωροθέτηση και την κακή μελέτη και κατασκευή του ΧΥΤΑ και όλοι να βιάζονται να λειτουργήσει!!!

Για αυτό επιμένουμε αγωνιστικά. Αφού η δικαιοσύνη αργεί τόσο να αποφασίσει και η πολιτική αυτοεξευτελίζεται με τόσο ντροπιαστικό τρόπο δεν μας μένει παρά μείνουμε πιστοί στο ακροτελεύτιο άρθρο του συντάγματος:

**ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ
ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΑΓΩΝΑ
ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ**

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΡΙΤΙΑΝΗ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΙΜΩΝΑΣ Γ. ΧΗΤΑΣ
ΤΗΛ. 26510 32619

Χριστούγεννα...

Στολισμένο φέτος το χωριό μας τις ημέρες των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους, αλλά λιγότεροι χωριανοί ήρθαν για να περάσουν τις γιορτινές αυτές μέρες στο χωριό.

Πιστεύω αυτό να οφείλεται στις δύσκολες οικονομικές καταστάσεις που περνά και η χώρα μας.

Του χρόνου ελπίζουμε καλύτερα...

ΔΙΑΦΟΡΑ

► Ακόμη δεν έγινε η ασφαλοστρωση του δρόμου που έχει ανοίξει από το κάτω μέρος του χωριού

τηρηθούν και θα παραδοθούν στις επόμενες γενιές τα μνημεία μας.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ

Όλοι οι χωριανοί και φίλοι μας, επειδή δεν είναι δυνατόν να μαθαίνουμε όλα τα νέα, κοινωνικά και μη, εάν επιθυμούν τη δημοσίευση να μας ενημερώνουν σχετικά.

Ευχαριστούμε προκαταβολικά για τη συνεργασία.

Άγιος Νικόλαος

Γουρούνια τέλος... Ελεύθερες οι βόλτες...

Πολλά αγριογούρουνα φέτος χτύπησαν οι κυνηγοί μας, αλλά μεζέ και καμμά μάζωξη δεν είδαμε. Έτσι για να μυρίσουμε και οι υλοίλοι τη νοστιμιά τους!

Ελπίζουμε να έμειναν αρκετά και για του χρόνου, να χαρούν και πάλι το χόμπι τους.

Αξίζουν ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ...

Στον Ιερέα και την Εκκλησιαστική Επιτροπή για την άμεση επιδιόρθωση της στέγης του Αγίου Συμεών που έβαζε νερό.

Μόνο με τέτοιες ενέργειες και την συνεχή σωστή συντήρηση θα δια-

Αγίου.

Τώρα σειρά έχουν και περιμένουν μιμητές τα εναπομείναντα δύο εξωκλήσια του χωριού μας.

Γεννήσεις

Ο Θεόδωρος Λέντζιος και η Ελένη Πρίφτη απέκτησαν διασέγγονο από την εγγονή τους Μαγδαληνή Κιλτίδου.

Θόδωρε και Ελένη να σας ζήσει και να το χαρείτε όπως επιθυμείτε.

Πένθη

► Στο Νεοχωράκι Άρτας απεβίωσε σε ηλικία 85 ετών η χωριανή μας Ευαγγελία Τζέτζου-Καραβάτσιου.

Θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά της και τους συγγενείς της.

Ελαφρύ να είναι το χώμα της Άρτας που τη σκέπασε.

► Στις 2 Γενάρη απεβίωσε η χωριανή μας Μαρία Τζέτζου του Γεωργίου σε ηλικία 92 ετών.

Η κηδεία της έγινε στην Κορίτιανη.

Στην τελευταία της κατοικία τη συνόδωσαν πολλοί συγγενείς, χωριανοί και φίλοι. Ελαφρύ νάναι το χώμα της αγαπημένης της Κορίτιανης που τη σκέπασε.

Θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά της, τα εγγόνια και τους συγγενείς της.

► Τι θα γίνει με το δρόμο Κορίτιανη - Ραβένια;

► Το Τοπικό Συμβούλιο θα πρέπει να κάνει κάποιες ενέργειες να ασφαλοστρωθεί.

► Ακολουθούν και οι συνενώσεις των Δήμων, δεν πρέπει να εφησυχάζουμε.

Από το αρχείο της Βέρας Στασινού Σούκη

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΠΛΑΙΣΙΑΣ, Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΛΕΣΣΙΤΩΝ, ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΛΑΙΣΙΤΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2010

Πέρασαν και φέτος τα Χριστούγεννα με την παρουσία λίγων ξενιτεμένων στο χωριό μας, φαίνεται ότι ο καιρός και οι οικονομική κρίση τους επηρέασε.

Από νωρίτερα πάντως ο Σύλλογος στόλισε την πλατεία με χριστουγεννιάτικες αφίσες. Την πρωτοχρονιά και τη γιορτή των Θεοφανείων έδωσαν το παρόν αρκετοί, ιδιαίτερα από τους κοντινούς νομούς μας. Η κοπή της πίτας του Συλλόγου και της εκκλησίας έγινε στο καφενείο, οι τυχεροί της χρονιάς που πήραν το φιλοδώρημα ήταν α) ο Χρήστος Παπαζαχαρίας του Κων/νου, και β) Σταματία Σκάλτσου του Νικολάου. Στα μικρά παιδιά μοιράστηκαν δώρα από το Σύλλογο.

Όλοι μας φύγαμε ευχαριστημένοι από την εκδήλωση αυτή αφού ανταλλάξαμε ευχές για το νέο έτος 2010. Όπως πληροφορήθηκα, μέλη του Συλλόγου μοίρασαν δώρα στις μοναχικές οικογένειες του χωριού μας και στη συνέχεια μοίρασαν και δώρα στους χωριανούς μας που βρίσκονται στο γηροκομείο Ιωαννίνων.

Η προσπάθεια αυτή του Συλλόγου, μας ευχαρίστησε ιδιαίτερα, ελπίζουμε ότι θα καθιερωθεί και εις το μέλλον.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Το Δημοτικό Διαμέρισμα Πλαίσιας του δήμου Κατσανοχωριών Ιωαννίνων δημιούργησε τη δική του ιστοσελίδα προβάλλοντας το χωριό και την ευρύτερη περιοχή. Όσοι ενδιαφέρονται να προβληθούν ή να προτείνουν κάτι που προβάλει το χωριό και την περιοχή μας να απευθύνονται στους προέδρους της Αδελφότητας τηλεφώνων 210-6893591 ή 6842422 και του πολιτιστικού Συλλόγου κιν. 6942288407 ή 30246 σταθερό.

Τα Δ. Συμβούλια όλων των φορέων του χωριού μας και όλοι οι χωριανοί μας, ευχαριστούν θερμά τον κ. Θωμά Σοπλίδη, γαμπρό του Παναγιώτη Ράπτη του Δημητρίου ο οποίος αφιλοκρδώς δημιούργησε την ιστοσελίδα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

- Ο Γολ. Σύλλογος του χωριού μας ευχαριστεί θερμά την οικογένεια του Γεωργίου Λαζάνη του Αλεξάνδρου για τη δι-άθεση ημεραστήτου ποσού χρημάτων στο Σύλλογο εις μνήμη της μητέρας του Κούλας.

- Επίσης ευχαριστεί θερμά τους Ευθύμιο Κοντογιώργη για τη δωρά της δεκάτομης εγκυκλοπαίδειας πρώτων βοηθειών στο Σύλλογο και τον Κωνσταντίνο Νάκο του Παναγιώτη για το δώρ της Βασιλόπιτας που μας προσέφερε...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούμε όσους έχουν e-mail να το κάνουν γνωστό στο Σύλλογο για λόγους επικοινωνίας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ 2010

Για ρέτος ο Σύλλογός μας εξέδωσε ημερολόγιο του 2010 με πολλές φωτογραφίες του χωριού μας. Όλοι μας πρέπει να βοηθήσουμε οικονομικά το Σύλλογο και να το πετύχουμε αν όλοι μας προμηθευτούμε το ημερολόγιο αυτό που ήδη κυκλοφορεί.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ

Τον περασμένο μήνα Νοέμβριο 2009, έγινε η καθιερωμένη πλέον γιορτή των κυνηγών και κτηνοτρόφων στο χωριό μας. Στο καφενείο έγινε τετρακομβερτο γλέντι, το τσίπουρο, το κρασί και οι εκλεκτοί μεζέδες από τα γουρούνια που σκότωσαν και τις δύο σούβλες κοντοσουβίλι που προσέφερε ο σύλλογος (ήδη μέχρι τώρα ξεπέρασαν τα 40), έφεραν πολύ γρήγορα το κέφι. Ο χορός και το κέφι κράτησαν μέχρι τις πρωινές ώρες.

Συγχαρητήρια παιδιά για την επιτυχία σας φέτος, ευχόμεστε όπως και τον ερχόμενο χρόνο να έχετε πάντα επιτυχίες.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Αλέξης και η Πανωραία Τατσίνια, βάπτισαν την κορούλα τους και το όνομά της Ολυμπία. Να σας ζήσει παιδιά η Ολυμπία και να τη χαρείτε και νυφούλα.

Η χαρά στους παππούδες Αχιλλέα και Ολυμπία ήταν ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους...

ΝΕΑ ΤΗΣ ΠΛΑΙΣΙΑΣ

Γράφει ο Επιτ. Πρόεδρος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΕΛΙΚΗΣ
Τηλ. 26510 67006 & 26590 22003

- Στις 27-9-2009, στη Σιάτιστα, ο Παναγιώτης Σαφαρίκας του Νικολάου και η σύζυγός του Άννα βάπτισαν το αγοράκι τους. Το όνομα του χάρισε ο νονός του ήταν Νικόλαος.

Νικό ήρθε ο αντικαταστάτης σου, σίγουρα η χαρά σου θα είναι μεγάλη...

ΓΑΜΟΙ

Στις 19 Σεπτεμβρίου 2009, στον Κρυφοβό Ιωαννίνων, έγινε ο γάμος του Στέλιου Τατσίνια, γιού του Αχιλλέα και της Ολυμπίας Τατσίνια. Η χαρητόβρητος νύφη, Λαμπρινή Μπάκα κατάγεται από τη Μολυβαδία Ιωαννίνων.

Πολλοί παρακολούθησαν το μυστήριο και ευχήθηκαν στο νέο ζευγάρι να ζήσουν ευτυχισμένοι και να προκόψουν στη ζωή τους.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Στις 26-11-2009, έφυγε από κοντά μας η Κούλα Λαζάνη, σύζυγος του αείμνηστου Αλεξάνδρου Λαζάνη. Ο γράφων, αποχαίρησε τη μεταστάσα με τα παρακάτω λόγια.

-Κηδεύουμε σήμερα μια μεγαλομάνη, μια πολύτεκνη μητέρα, που πήρε το δρόμο για το μεγάλο και τελευταίο της ταξίδι που δεν έχει γυρισμό.

Έφυγε χαμογελαστή και παλικαρίσια στα 92 της χρόνια. Μια ζωή ολόκληρη αγωνίστηκε δίπλα στο σύζυγό της τον αείμνηστο Αλεξάνδρο Λαζάνη, χωρίς να πικράνει κανέναν, αντίθετα η αγάπη και η καλосύνη για το συνάνθρωπο ξεπερνούσε τα όρια και έδινε το παράδειγμα της εργατικότητας σε όλους μας.

Δημιούργησε αρίστην οικογένεια και με μεγάλη υπομονή και επιμονή μεγάλωσε και αποκατέστησε τα παιδιά της. Κούλα, όλα τα βλαστήρια σου βρίσκονται κοντά σου να σ' αποχαίρησουν και παρακαλούν τον Ύψιστο Θεό ν' αναπαύσει την ψυχή σου και να την κατατάξει μεταξύ των δικαίων.

Ωρα σου καλή και σου υποσχόμαστε ότι ποτέ δε θα σε ξεχάσουμε.

Ελαφρύ νάναι το χώμα της αγαπημένης σου Πλαίσιας που θα σε σκεπάζει.

Αιωνία σου η μνήμη.

Αντί στεφάνων, οι δικοί της και οι συγγενείς κατέθεσαν ένα σεβαστό ποσό για έργα στον εκκλησιαστικό χώρο.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Ο κ. ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΡΑΠΤΗΣ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου ΠΛΑΙΣΙΑΣ με την υπ' αριθμ. 4/13-9-2009 ομόφωνη απόφασή του:

Απονέμει στον κ. ΒΑΓΓΕΛΗ ΡΑΠΤΗ, οικισθέντως παραιτηθέντα πρόεδρό του, τον τίτλο του ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΛΑΙΣΙΑΣ, για τις ανεκτίμητες υπηρεσίες του στο Σύλλογο, κατά την 24χρονη θητεία του, ως Προέδρου, στους τομείς της Οργάνωσης, Διοίκησης, Διαχείρισης και Δημοσίων Σχέσεων και την μεγάλη συμβολή του στις προσπάθειες του Συλλόγου, για την ανύψωση του πνευματικού και πολιτιστικού επιπέδου των κατοίκων του χωριού μας.

Ο απερχόμενος Πρόεδρος, εμφανώς συγκινημένος, αποδέχεται τον τίτλο του ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ του Συλλόγου και ευχαριστεί, από βάθους καρδιάς, τα μέλη όλων των Διοικητικών Συμβουλίων, για την άριστη συνεργασία, κατά την διαδρομή των 24 χρόνων της Προεδρίας του. Ευχαριστεί ακόμη τα μέλη του Συλλόγου και όλους τους Πλαισίτες και φίλους, για την ηθική και οικονομική στήριξη τους στο δύσκολο έργο του και θεωρεί ότι, η εκτίμησή και η αγάπη όλων στο πρόσωπό του, είναι γι' αυτόν η μεγαλύτερη αμοιβή, για τις υπηρεσίες που προσέφερε στο Σύλλογο.

Επιθυμεί ακόμη να εκφράσει τις θερμές ευχαριστίες σ' όλους τους φορείς του χωριού (Αδελφότητα, Τοπικό Συμβούλιο, Εκκλησιαστική Επιτροπή και Γεωργακτηνοτροφικό Συν/σμό), τον Σύλλογο Κατσανοχωριτών Ιωαννίνων, τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και τον Δήμο Κατσανοχωριών και προσωπικά τον αγαπητό μας Δήμαρχο κ. Βασίλη Χίτα, για την άριστη συνεργασία και την οικονομική στήριξη του Συλλόγου μας.

Την παραμονή των Χριστουγέννων 2009 με την πολυμελή χοροδία της έβαλε τα Ηπειρώτικα κάλιντα στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο που χορεύει μαζί τους Ηπειρώτικο χορό.

Βασίλει, θερμά συγχαρητήρια για την πρόοδο και την ανθρωπιά σου και σε ευχαριστούμε για την προβολή του χωριού μας και της Ηπείρου γενικότερα.

Ε. Στις 22 Δεκεμβρίου απεβίωσε ο Ιωάννης Μπαβέλλας, σύζυγος της Μαρίας Μπαβέλλα-Δρόσου και γαμπρός της Χρυσάνθης Χατζή. Η εξόδιος ακολουθία έγινε την επομένη στον τόπο καταγωγής του, στο Αραχωϊόν Αργολίδας. Ας είναι αιωνία η μνήμη του. Θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του Μαρία, την κόρη του Χρυσάνθη και τους λοιπούς συγγενείς και φίλους.

μική στήριξη του Συλλόγου μας.

Δηλώνει ότι παραμένει ενεργό μέλος του Συλλόγου και θα είναι πάντα στο πλευρό του Διοικητικού Συμβουλίου (και της Προέδρου του), θέτοντας, στη διάθεση της Διοίκησης, την πολύτιμη εμπειρία του, σε θέματα οργάνωσης, Διοίκησης, Διαχείρισης και Δημοσίων Σχέσεων.

Εύχεται από καρδιάς, στο νέο Διοικητικό Συμβούλιο με νέες-φρέσκες ιδέες και δραστηριότητες- ν' ανεβάσει το Σύλλογο πιο ψηλά, όπως τον αξίζει.

Έλως σφίγγει το χέρι των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ευχόμενος υγεία, χαρά, ευτυχία και δημιουργητικότητα προσωπική και οικογενειακή και, εμφανώς συγκινημένος, αποχωρεί από τη συνεδρίαση.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΠΛΕΣΣΙΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Α. Στις 17 Ιανουαρίου του 2010 θα γίνει, σε αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδος, η Ετήσια Τακτική Συνέλευση των μελών της Αδελφότητας με θέματα:

1. Απολογισμός του έτους 2009 και προϋπολογισμός του έτους 2010.

2. Ενημέρωση των μελών για τις εκδηλώσεις της Αδελφότητας του έτους 2010.

3. Απονομή επαίνων προόδου στους νέους φοιτητές και φοιτήτριες των Ανωτάτων και Ανωτέρων Ιδρυμάτων.

4. Παιδική εκδήλωση

Θα κλείσουμε με προσφορά αναψυκτικών και ποτών με τα απαραίτητα εδέσματα και τραγούδια.

Β. Στον Πειραιά, στην οδό Τσαμαδού 70 και Γρηγορίου Λαμπράκη, στις 19 Δεκεμβρίου 2009, έγιναν τα εγκαίνια του ιατρείου της ιατρού Γαστρεντερολόγου-Ηπατολόγου-Ενδοσκόπου κ. Βασιλικής του Αθανασίου Αρβανίτη και της Παρθενίας Νάκου. Οι σπουδές της Βασιλικής, οι μετεκπαιδεύσεις στο εξωτερικό, το διδακτορικό του Πανεπιστημίου Πατρών και πάνω απ' όλα το ήθος της και η αγάπη της για το συνάνθρωπο υπόσχονται πολλά. Βασιλική, σε καμαρώνουμε όλοι και σου ευχόμαστε καλές δουλειές.

Γ. Επιτυχίες των εγγονών του Μπαρμπαλιά-Μέγα.

1. Η δικηγόρος κ. Ελένη Μέγα του Νικολάου και της Περσεφώνης κατόπιν εξετάσεων εισήχθη στη Σχολή Δικαστών Θεσσαλονίκης.

2. Η πολιτικός μηχανικός κ. Μαρίνα Μέγα του Νικολάου και της Περσεφώνης απέκτησε το δεύτερο Μεταπτυχιακό Δίπλωμα Ηπειρώτων και Ανάπτυξης του Μετασβείου Πολυτεχνείου.

Ελένη και Μαρίνα, σας συγχαίρουμε για το ήθος, την εργατικότητα και την πρόδο σας και σας καμαρώνουμε.

Δ. Η Βασίλεια Ιωάννου του Ιωάννου και της Βιργινίας σύζυγος του Χρήστου Φασουλιάτου, δασκάλα χορού και δραστήριο μέλος της Αδελφότητας, διακρίνεται για την ανθρωπιά της και τη δράσή της στο Δήμο Αγίας Παρασκευής και όχι μόνο.

Έχει χορευτικό συγκρότημα και χοροδία και διδάσκει αφιλοκρδώς χορό και τραγούδια στα παιδιά με ειδικές ανάγκες και στα μέλη του ΚΑΠΗ του Δήμου Αγίας Παρασκευής. Για τη δράση της αυτής ο Πρόεδρος της UNISEF κ. Κανελλόπουλος τη βράβευσε σε ειδική εκδήλωση που έγινε στο Δήμο Αγίας Παρασκευής.

Στις 13 Δεκεμβρίου η κ. Ιωάννα οργάνωσε επιτυχημένη συνέντευξη τα έσοδα της οποίας θα διατεθούν για την αγορά ηλεκτρονικών υπολογιστών για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Την παραμονή των Χριστουγέννων 2009 με την πολυμελή χοροδία της έβαλε τα Ηπειρώτικα κάλιντα στον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο που χορεύει μαζί τους Ηπειρώτικο χορό.

Βασίλει, θερμά συγχαρητήρια για την πρόοδο και την ανθρωπιά σου και σε ευχαριστούμε για την προβολή του χωριού μας και της Ηπείρου γενικότερα.

Ε. Στις 22 Δεκεμβρίου απεβίωσε ο Ιωάννης Μπαβέλλας, σύζυγος της Μαρίας Μπαβέλλα-Δρόσου και γαμπρός της Χρυσάνθης Χατζή. Η εξόδιος ακολουθία έγινε την επομένη στον τόπο καταγωγής του, στο Αραχωϊόν Αργολίδας. Ας είναι αιωνία η μνήμη του. Θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του Μαρία, την κόρη του Χρυσάνθη και τους λοιπούς συγγενείς και φίλους.

Με το χιόνι...

Παραμονή Πρωτοχρονιάς

Από πρωιάς, τα καλανταρούδια είχαν ξαμολυθεί στις ρούγες και στα σοκάκια της μικρής πολίχνης και έμελλον τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα στις αυλές, στα ανώγεια και στα κατώγεια των σπιτιών, αλλά και εις τους αχυρώνες, όπου εν τέλει εύρισκον τους νοικοκυραίους, οι οποίοι και τα εφύλευον με τα παραδοσιακά δια την ημέραν. Τοντέστιν: συκομαΐδες, ηλιασμένες απ' το φθινόπωρο, μαύρη σταφίδα, πορτοκάλια προερχόμενα εκ του άστεως της Άρτας, φημισμένα δια την εποχήν, αλλά και στραγάλια και κολοκυνθόσπορον, ενώ οι πλέον εύποροι έβραζαν εις το δισάκιον, και κανένα πενηντάλεπτον ή και μονόδραχμον σπανίως δε δίδραχμον και ως επί το πλείστον δεκάλεπτα, κοινώς ονομαζόμενα: δεκάρες.

Χιόνιζεν από του όρθρου, ότε ο παπα-Νικολός είχαν σημάνει εις την εκκλησίαν της Παναγίας και ομού μετά του δεξιού ιεροψάλτου Μήτσου Γκριμπάνη, καθώς και του ετέρου αριστερού Κώτσου-Γκαφάλκα, έφηναν το «από φυλακής πρωιάς...» και τα έτερα ορθρινά, καθ' ήν στιγμήν, η εκκλησιάρισσα γραία-Ρίγκω έκρουεν ρυθμικώς τον κώδωνα του κωδωνοστασίου και ο επίτροπος Γακ'Μπλατσιάς ήναπτεν τα έμπροσθεν του εικονοστασίου κανδήλια, προσθέτων εις αυτά ελαιόλαδον, αγοράσθεν την προτεραιά, εκ του εδωδιματοπωλείου του Δήμου Γκρέτσι, του ευρισκομένου εις το κέντρον της πολίχνης και έναντι του περιπτερου σιγαρέτων και ζαχαρωδών, το οποίον διατηρούσε ο Τάσιο Γκανέτσιος.

Από πρωιάς, ή μάλλον νύκτωρ, πριν απ' το χάραμα, είχαν ξεκινήσει και οι κερατζήδες Για' Ντρουβάς, Σταυρο Τζαφάλ'ς και Μήτσιο Μπαλατζούκας για την πόλη, για να πουλήσουν καυσόξυλα.

Εσαμάρωσαν τα υποζύγια τους, τα φόρτωσαν –με τη βοήθεια της φορτιάσας- καυσόξυλα εκ των πέριξ του οικισμού πρίνων, ομού με έτερα από

ήμερον βελανιδέα (τα καλούμενα ντούσκα) και φορώντας μακράν βραχείαν, γαλότσες και σκούφον μάλλινον, τον οποίον είχαν πλέξει οι γυναίκες τους σε κάποιο απ' τα χειμερινά νυχτέρια, ξεκίνησαν για τη θρυλική πόλη των Ιωαννίνων, με τους μεγάλους μινιάρδες των τζαμιών της –κατάλοιπον (φεν) της οθωμανικής κυριαρχίας, ζοφερόν- και με την πλουσίαν αγοράν των, ένθα σαγαματοποιοί, βυρσοδέφνες, πεταλωτήδες, γανωματήδες αλλά επί το πλείστον συρμακέσσηδες και αργυροχρυσόχοι, διατηρούσαν τα εργαστήριά τους, ανάκατα με τα διάφορα εμπορικά, αγοράν την οποίαν επλούτιζαν με λογής εποχικά ζαχαβατικά οι Αρδομιστινοί, οι Μπρακ-μαδιώτες και οι Κλαζιαδινοί.

Η χιών έπιπτεν ακαταπαύστως, είχαν πλέον υπερβεί τους τριάκοντα πόντους, η μεσημβρία είχαν παρέλθει, η εκκλησία προ πολλού είχαν σχολάσει και ο ιερεύς μετά της αγίας επιτροπής απολάμβανον την ρακήν την –τη συνοδεία μεζέδων από συκώτια αρνίσια- στο καφεπαντοπωλείον του Γακ'Μπίρμα.

Τα τζάκια των σπιτιών εκάπνιζαν, καθώς οι νοικοκυρές ετοίμαζαν την βασιλόπιτταν της άλλης μέρας, ρίπτοντας εις αυτήν και το τυχερόν «φλουρίον», ήτοι εν τάλιρον ή δεκάρικον –κατά περίστασιν.

Οι σχολιαρόπαιδες οίτινες είχαν τελειώσει τα κάλαντα και αισθάνονταν

➤ (Μυθιστορία χριστουγεννιάτικη, κατά τον Παπαδιαμαντικόν τρόπον)

μτοκάλευρον, εστρώθησαν εις το οινοποιείον του Ντάγκα στην συνοικίαν της Καλούτσιανης των Ιωαννίνων, όπου τα «έτσουζαν» δεόντως, με μπόλικον οίνον και καπνιστή ρέγγα για μεζέ και έπειτα οινοβαρείς πήραν το δρόμο της επιστροφής κατά το σούρουπο, οδηγούμενοι μάλλον εκ των υποζυγίων των –που γνώριζαν το δρόμο- παρά οδηγούντες οι ίδιοι αυτά.

Μετά από τετράωρη πορεία, κοπιώδη, εν μέσω χιόνος, κατέβαιναν στο «Πλακωτό», άδοντες κάποιο ακατάληπτο άσμα, όπου και συναντήθηκαν μ'αυτούς που βγήκαν προς αναζήτησίν των

«Ούι, μας κοινοχολιάστα, πανάθεμά σας χρονιάρια μέρα, φώναζε θυμωμένη η Γκαφάλκο, για να συμπληρώσει η Μπαρούτα:

«Παλούκ' π' θέλετε, παλιορακοκά-ζαν», επισείουσα έμπροσθεν των οινοσκεπών ομματιών τους το παζα-ρόξυλο που κρατούσε στο χέρι της, ενώ αυτοί τραμπαλιζόμενοι επί των υποζυγίων χαζογελοούσαν, μη συναισθανόμενοι μάλλον το μέγεθος της αγωνίας και της ταραχής των ιδικών τους.

Ομού έπειτα, ετράβηξαν κατά τον αληθινόν από το χιονισμένο καλύτεριμο προς τα σπίτια τους, την ώρα που στο μαγαζί του Παν'Ντρουβά, ο Τσιάχαλος τραβούσε απ' την τράπουλα τον ραμίν, κατεβάζοντας επί του χαρμιποτένιου τραπέζιου 'τρίτην και τετάρτην' και 'καίγοντας' τους αντιπάλους του στους 101 πόντους, την ίδια ώρα που η γραία Μπαρούκω έσβηνεν το νικέλινο λύχνον της και έγερνεν εις την αχυρένια στρωμνήν της «για να τον πάρει κανα δυο ώρες» και ακριβώς την ώρα που στον πέρα μαχαλά ο Χρήστο Μπουτόν'ς, σάγαμπος εξάπλωνεν μετά της νεαράς συζύγου του Δέσπας εις την κλίνην με μεδιόματα και γέλωτες ερωτικούς και υποσχόμενος μιαν όμορφη νύχτα, σβησθείσης οσονούπω της λυχνίας (δια τον φόβον των ... Ιουδαίων, τοντέστιν των πεθερικών ...), την τελευταίαν νύχτα του έτους και στην αυγήν ενός νέου...

Τάσος Κανάτσας

οποίων είχε ο συγχωριανός φιλόλογος Γιάννης Γκρέστας

- Μοιράστηκαν τρόφιμα στους κατοίκους-δικαιούχους του προγράμματος Κοινωνικής αλληλεγγύης της Ε.Ε.

- Διόρθωση:

Στο προηγούμενο φύλλο εκ παραδρομής γράφτηκε πως η βρύση στην είσοδο του Μουσείου «Θ. Παπαγιάννης» ανακατασκευάστηκε με δαπάνη του Δήμου.

Διορθώνουμε επί το σωστόν: Τα έργα αυτά έγινε με δαπάνη του κληροδότηματος Π.Ιωαννίδη-Παπαχρήστου.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Στις τρεις τοπρώ της 28ης Οκτωβρίου 1940 ο Ιταλός πρεσβευτής Γκράτι επέδιδε το τηλεγράφημα της κυβερνήσεώς του, στον Πρωθυπουργό της Ελλάδας Ιωάννη Μεταξά.

Ήταν σαφές το περιεχόμενό του και ακόμη σαφέστερα τα ιταμά αιτήματά του, που σ' αυτό διετύπωνε η Ιταλική κυβέρνηση.

Μ' αυτό εκαλείτο η Ελληνική κυβέρνηση «να διατάξει τις δυνάμεις της, όπως μη αντιτάξουν καμμία αντίσταση κατά των Ιταλικών στρατευμάτων, τα οποία θα εκινούντο την 6η πρωινή προς κατάληψη ορισμένων Ελληνικών περιοχών για την προάσπιση των δικαιωμάτων της Ιταλίας και ασφαλείας της».

Πράγματι η στιγμή εκείνη ήταν μια από τις μεγάλες εκείνες στιγμές που δίνουν τούτην ή εκείνην την κατεύθυνση της ιστορίας του κόσμου. Μια στιγμή που οι σιδερένιοι κύβοι της μοίρας δίνουν την προτίμησή τους σ' εκείνους που είναι άξιοι να χαράξουν το δρόμο της ιστορίας και να γίνουν άφθαρτες μορφές στο διάβα του χρόνου. Ήταν μια στιγμή όμοια με εκείνη της 12ης Σεπτεμβρίου του 490 π.Χ., που στην πεδιάδα του Μαραθώνα ο Μιλτιάδης και οι ολίγοι πολεμιστές του δέσωσαν την ανθρωπότητα από την υποδούλωση των Μήδων.

«Ελλήνων προμαχόντων Αθηναίοι Μαραθώνι Μήδων Χρυσοφόρων εστόρεσαν δύναμη». Ήταν μια στιγμή όμοια με εκείνη του Σεπτεμβρίου 480π.Χ. που η ιστορία επεφύλασσε τη δόξα στο βασιλιά της Σπάρτης Λεωνίδα.

Ήταν μια στιγμή όμοια με εκείνες, που 279 εναντίον των Γαλατών, του 192 π.Χ. κατά των Ρωμαίων, του 517 μ.Χ. κατά των Ούνων.

Ήταν μια στιγμή όμοια με εκείνες κατά των Σταυροφόρων από του 1096 μ. Χ. μέχρι της 12ης Απριλίου του 1204μ.Χ. και από το 1261 μ.Χ. και κατά της 5ης, 6ης, 7ης, 8ης Σταυροφορίας κατά του Μωάμεθ του Β'.

Συχνά συναντούμε αυτές τις στιγμές που ρυθμίζουν τις τύχες του κόσμου και κρίνουν τη ροή της ιστορίας. Και φαίνεται πως η μοίρα έταξε την Ελληνική φυλή να διαδραματίσει, από παλαιότατων χρόνων, πρωταγωνιστικό ρόλο σ' αυτές τις κρίσιμες και αποφασιστικές για την ανθρωπότητα στιγμές.

Αλλά οι νεκροί μας δεν έπασαν επί ματαίω. Εκέρδισαν άφθονον δόξαν για τον εαυτό των και για την πατρίδα των. Έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο στη μάχη του πολιτισμού κατά των βαρβάρων. Μπορούμε με υπερηφάνεια να πούμε γι' αυτούς ό,τι είπε ο Σιμενιόνης, για τους πεσόντες στις Πλαταιές Αθηνάϊους. «Εντάφιον δε τοιούτον ούτε ευρώς ούδ' ο πανδαμάτωρ αμαύρωση χρόνος».

Αντά είναι επίσημα λόγια βγαλμένα από επίσημα χείλη επίσημων ανθρώπων. Είναι αληθινά και ειλικρινά και χωρίς πονηρή σκοπιμότητα για διπλωματική εκμετάλλευση. Είναι αυθόρμητα και απεικονίζουν τον θαυμασμό και την έκσταση μπροστά στο μεγαλείο της Ελληνικής φυλής, που ξέριε ν' αντιπαλαίει και να νικά τις αντιξοότητες της ζωής, που ξέριε να ξεσηκώνεται και να συντρίβει τα σιδερένια δεσμά της, που ξέριε να μορφοποιεί τις ιδέες, να πλέκει όνειρα και να εξωραίζει με τα όνειρά της τη ζωή της. Της φυλής που ξέριε να βάζει σκοπόν και έργο ζωής και υπέρβειους τους πιο τολμηρούς οραματισμούς.

Ακριβώς σήμερα εκπνέουν ενώ συγχρόνως ξαναζούν στις σελίδες της ιστορίας 70 ολόκληρα χρόνια από τότε που κάθε Έλληνας, ολόκληρος ο Ελληνικός λαός με μια ψυχή, μ' ένα παλμό είπε στο θεατρώνη Μουσολίνι και στους πάτερωνές του το μεγάλο «ΟΧΙ».

«ΟΧΙ» είπε στην απαίτηση υποταγής των φαναρχώνων.

«ΟΧΙ» είπε στην υλική τους δύναμη που πάνω σ' αυτή τα πάντα εμετρούσαν. «ΟΧΙ» είπε στις μηχανοκίνητες φάλαγγες των μαλαρινών, στους κανταδόρους του Παλάτιου Βενέτσια. Αυτό το «ΟΧΙ» ήταν η επιταγή του Ελληνικού Λαού, ήταν ο όρκος του στρατιώτη που το κουβάλησε εκεί ψηλά στην κορφή της Πίνδου, τόδωσε στον Πρωτά και στον Παπανικολή να σκορπίσουν την εκδίκηση στη θάλασσα, τόστισε στον Καλαμά, το φύτεψε στην Ελαία, στο Δελβινάκι, στη Φράσαρη, στη Μόρβα, στο Ιβάν, στην Κορυτσά, στο Αργυρόκαστρο, στην Πρεμετή, στην Κλεισούρα, στο Πόγραδετς, στην Τρεπεςίνα, στους Αγίους Σαράντα, στη Δεβόλη, στην Οστροβίτσα, στο Κουρβελές, στο Ρίμνι και στο Ελ-Αλαμίν, για να ψυθιρίσει στ' αντιά όλου του κόσμου πως όσες φορές η Ελληνική ψυχή λείει «ΟΧΙ» είναι θεία φωνή, είναι ακατάβλητη δύναμη, που ξέριε να εκδικείται και να γονατίζει καθένα που επιβουλεύεται την Εθνική της αξιοπρέπεια, την Εθνική μας Ελευθερία.

MADEL S.A.

INSULATING MATERIALS INDUSTRY

INSULATING AND MODERN BUILDING MATERIALS

10th Km of Nat. Rd Ioannina - Athens
Tel.: +3026510 94581 - 2, Fax: +3026510 94582
www.madel.gr, e-mail: mandelis@madel.gr

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΑΖΑΙΝΑ

Γράφει ο Επίτιμος Πρόεδρος του Συλλόγου
κος Βασίλειος Γιωτόπουλος

ΠΕΝΘΗ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΤΩΝ 77

Στις 10 Δεκεμβρίου του 2009, ταξίδεψε για την αιωνιότητα, ένα ακόμη αξιογάπητο και εκλεκτό μέλος του χωριού μας
Ο Ιωάννης Δημ. Γερογιάννης

Συγκίνηση και πόνο σκόρπισε ο θάνατός του, έφυγε για το αιώνιο ταξίδι και άφησε πίσω του βαρύ πένθος στους δικούς του, σ' όλους τους χωριανούς και στους κατοίκους της ευρύτερης περιφέρειας του Δήμου Κατσανοχωρίων Ιωαννίνων. Μεγάλος ο πόνος, βαριά η θλίψη, έντονη η συγκίνηση, η ψυχική ταραχή για τον απρόοπτο θάνατό του.

Από την ώρα του θανάτου σου το χωριό μας τα Λάζαινα-Αετορράχης φαντάζει περισσότερο φτωχό και λιγότερο όμορφο. Ο εκλιπών γεννήθηκε στα Λάζαινα το έτος 1932, τελείωσε το Δημοτικό σχολείο του χωριού μας με άριστη επίδοση. Είχε μεγάλη έφεση για μάθηση, γι' αυτό οι αειμνήστοι γονείς του, Δημήτρης και Ελένη τον έστελναν στα Ιωάννινα και συνέχισε τις σπουδές του στο Γυμνάσιο και απεφοίτησε με καλή επίδοση. Μετά τις σπουδές του ήλθε και εγκαταστάθηκε στο χωριό του τα Λάζαινα. Δεν του άρεσε η ζωή της πόλης με τις απολαύσεις και τις ανέσεις, προτίμησε την ωραία και θαυμάσια ζωή του χωριού, ρίξωσε σ' αυτό μέχρι το τέλος της ζωής του.

Υπήρξε ανήσυχος πνεύμα, με τις γνώσεις που απέκτησε με τις σπουδές του και με την εξυπνάδα που τον διέκρινε κατόρθωσε να πραγματοποιήσει ένα όνειρο, από όταν ήταν ακόμη μαθητής στο Δημοτικό Σχολείο. Έθεσε σε λειτουργία μία ηλεκτροκίνητη αλεορρυμητή με δική του πρωτοβουλία. Όλοι οι ειδικοί τον θαύμασαν και συνάμα του έδωσαν συγχαρητήρια.

Παράλληλα με την επιτυχία αυτή κατόρθωσε και πήρε δίπλωμα εμπεριόττευσης, πολλά έργα φέρουν το όνομά του. Ευτύχησε να νυμφευτεί την καλοσυνάτη, ευγενεστάτη, εργατικότητα και άριστη νοικοκυρά Αλεξάνδρα Ιωάννου Φλώρου από το Δ.Δ. Πλατανούσα του Δήμου Κατσανοχωρίων. Μαζί της δημιούργησαν μια αξιοζήλευτη και θαυμάσια οικογένεια.

Από το γάμο τους προήλθαν τα δύο αξιατέκνα τους, ο Γεώργιος και ο Δημήτριος. Όλησε ο αειμνήστος Ιωάννης Δημ. Γερογιάννης τα παιδιά του με ηθικές αρχές που τα καθιστούν χρήσιμους πολίτες στην κοινωνία. Ο αειμνήστος Ιωάννης Δημ. Γερογιάννης ήταν ροικισμένος με αρετές και χαρίσματα, γεμάτα αισθήματα κοινωνικά, αλtruιστικά και αγάπης αληθινής. Είχε αδάμαστη θέληση, ανεξάντλητη υπομονή, ηθικό χαρακτήρα, πάντα έλεγε με θάρρος τη γνώμη του.

Δυστυχώς όμως, η τύχη δε θέλησε να συνεχίσετε έτσι ευχάριστα, όπως ξεκίνησατε την ενωμένη με τη σύζυγό σας Αλεξάνδρα, νέα ζωή.

Ένα πρωινό στις 10 Αυγούστου του 2002 η καμπάνα του Αγίου Νικολάου του χωριού μας ανήγγειλε με το λυπητερό χτύπημά της τη δυσάρεστη είδηση, τον απροσδόκητο θάνατο του αξιογάπητου παιδιού τους Γιώργου σε ηλικία 28 ετών, συνεπεία αυτοκινητιστικού ατυχήματος.

Τίποτε δε στάθηκε ικανό ν' απαλύνει τον πόνο για τον άδικο θάνατο του παιδιού σας Γιώργου, στα εννέα χρόνια που πέρασαν.

Αείμνηστε Ιωάννη Γερογιάννη, επιθυμία σου ήταν να φύγεις από τον μάταιο τούτο κόσμο, όσο το δυνατό γρηγορότερα γίνεται, αυτό μου έλεγες πάντοτε, όταν σε συναντούσα. Η επιθυμία σου έγινε όπως επιθυμούσες.

Εμείς παρακαλούμε εκεί που είσαι τώρα με τους σεβαστούς γονείς σου Δημήτρη και Ελένη, τον αξιαγάπητο γιο σου Γιώργο, τ' αδελφία σου Γιώργο και Αριστοτέλη και όλους τους δικούς μας από το χωριό που έφυγαν από το μάταιο τούτο κόσμο, χαμογέλασέ μας με υπονοούμενα, ότι υπάρχουν και άλλοι ωραίοι κόσμοι που μπορούμε ν' αγαπήσουμε και ν' αγαπηθούμε.

Η νεκρώσιμη ακολουθία ψάλλθηκε την επομένη 11 Δεκεμβρίου του 2009 στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Λαζαίων. Με σπαράγμα ψυχής και βαθιά συγκίνηση ο επίτιμος πρόεδρος του Συλλόγου Λαζαίων Βασίλειος Γιωτόπουλος του απηθύνη τον ύστατο χαιρετισμό.

Στην τελευταία κατοικία τον συνόδεψαν η σύζυγός του Αλεξάνδρα, ο γιος του Δημήτρης, οι αδελφές του Σταυρούλα και Παρθενία, οι συγγενείς της συζύγου του, τ' ανήψια, τα εξάδελφα, τα μέλη του Συλλόγου μας, οι φίλοι του και πάρα πολλοί κάτοικοι από το Διαμέρισμα Πλατανούσα του Δήμου Κατσανοχωρίων, και τον κατευόδωσαν λέγοντας το στερνό αντίο.

Αείμνηστε Ιωάννη Γερογιάννη Η υπόσχεση που δόσαμε την ώρα της κηδείας σου ότι θα σε θυμούμαστε πάντα. Η μορφή σου θα ζει πάντα στη σκέψη μας, θα διατηρήσουμε ζωντανή στην καρδιά μας την ανάμνησή της. Ο Κύριος της ζωής και του θανάτου να σε ανταμείψει για το καλό σου έργο. Να σ' έχει ήδη στην πιο ζήλευτη θέση κοντά του, και να σε αναπαύει εσάει. Η αγάπη μας θα κρατάει πάντα το αναμμένο καντήλι της μνήμης σου.

Ας είναι αγιασμένος ο τόπος που σε δέχτηκε και το χώμα του χωριού μας που τόσο αγάπησες στη ζωή σου να είναι ανάλαφρο.

Αιώνια σου η μνήμη
Β.Γ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

-Πένθη:

Απεβίωσαν το φθινόπωρο οι συγχωριανοί μας:

Χρήστος Τριανταφύλλου 71 ετών

Γιάννης Δρούβης (Παντάκαλος) 87 ετών

- Παρουσιάστηκε στις 8-12 στην Αίθουσα Αρχιεπισκόπου Σπυριδώνα (Ακαδημία) το βιβλίο του Πάνου Νούτσου: Χατζής: το διπλό βιβλίο

- Καλή κίνηση επισκεπτών παρουσίασε το Μουσείο «Θόδωρος Παπαγιάννης». Οι απα-ταχού Κατσάνοι καλό θα είναι όχι μόνον να το

επισκεφθούν, αλλά και να το συστήσουν σε άλλους.

- Έγιναν από το Δήμο, διάφορες τσιμεντοστρώσεις σε δρόμους εντός του οικισμού.

- Με πρωτοβουλία του Συλλόγου έγινε ψυχαγωγική συνάντηση συγχωριανών σε κέντρο διασκέδασης της πόλης.

- Ο Πολιτιστικός Σύλλογος κυκλοφόρησε για το 2010 ένα εξαιρετικό ημερολόγιο-Λεύκωμα με ωραίες παλιές φωτογραφίες εποχής που συνοδεύουν ποιητικά σχόλια, την επιμέλεια των

Νέα απ' το Πάτερο

Γράφει ο Πρόεδρος του Π.Σ. Πατριωτών Νίκος Μπούρης

Χωρίς χιόνια και βαρύ χειμώνα, όπως σε ολόκληρη τη χώρα, πέ-
ρασαν οι γιορτές των Χριστουγέννων
και της Πρωτοχρονιάς για τους κατοί-
κους του Πατέρου και τους ντόπιους
που επέστρεψαν για λίγες ημέρες.

Όπως κάθε χρόνο, τα παιδιά του χω-
ριού είπαν τα κάλαντα στους μεγαλύτε-
ρους την Παραμονή Χριστουγέννων και
Πρωτοχρονιάς διατηρώντας το έθιμο
και φέρνοντας χαρά στους μεγαλύτε-
ρους.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος φρόντισε να
δώσει μια γιορτινή νότα στο χωριό στο-
λίζοντας την πλατεία με φωτάκια, ενώ
τις επόμενες ημέρες πρόκειται να κόψει
την πρωτοχρονιάτικη πίτα, με την συμ-
μετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων
Πατριωτών.

Από τις σημαντικές παρεμβάσεις που
ολοκληρώθηκαν αυτό το διάστημα ήταν
η κατασκευή του ταβανιού από τον δήμο
Κατσανοχωριών στο παλιό σχολείο του
χωριού, που σήμερα φιλοξενεί και το
ιατρείο για τον αγροτικό γιατρό.

Αναμένεται η τοποθέτηση νέων πα-
ραθύρων, ώστε να ολοκληρωθεί η προ-

σπάθεια συντήρησης του σχολείου, που
αποτελεί ένα ιστορικό κτίριο για την
περιοχή.

Πρόκειται για κτίσμα του 1888 με την
επιγραφή "Γεροκωστοπούλειος Σχολή
1888". Είναι δωρεά του Αχιλλέα Γε-
ροκωστόπουλου, υπουργού στην κυ-
βέρνηση της εποχής, του ελεύθερου
ελληνικού βασιλείου. Ο πατέρας του
υπουργού Γεροκώστας ξενιτεύθηκε από
το χωριό στην Πάτρα όπου πλούτισε ως
έμπορος.

Στο σχολείο φοιτούσαν αγόρια κο-
ρίτσια ακόμα και την εποχή της τουρ-
κοκρατίας που έληξε μόλις το 1912. Η
φοίτηση ήταν τετραετής. Όσοι, αγόρια
ή κορίτσια, ήθελαν μπορούσαν να συ-
νεχίσουν στο Ελληνικό (ημιγυμνάσιο)
ή στο διπλανό χωριό, το Καλέντζι. Στο
χωριό ζούσαν τη δεκαετία του 1970-80
ακόμα γυναίκες που στο Ελληνικό είχαν
διδάχτει και γαλλικά. Είναι αξιοσημεί-
ωτο πως καθόλη τη διάρκεια του περα-
σμένου αιώνα ο αναλφαριθμητισμός στο
χωριό ήταν μηδενικός.

(πηγή Βικιπαίδεια)

Ένα θαυμάσιο εξοχικό κέντρο άρχισε ήδη να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην καρδιά των Κατσανοχωριών

Γεωργίου Θεοδ. Μπούρης

Αξίζει ένα μεγάλο εύγε, στον Αετορραχίτη συμπατριώτη μας κ.
Χριστόδουλο Γεργιάννη, ο οποίος με την άριστη επιλογή του
δημιούργησε, προς τιμήν του βέβαια, μια σπάνια στο είδος της
τουριστική μονάδα στην καρδιά των Κατσανοχωριών. Απέναντι ακριβώς
από την διασταύρωση του επαρχιακού δρόμου που κατηφορίζει προς το
Φορτόσι.

Ένα υπέροχο από κάθε άποψη και υπερσύγχρονο οικοδόμημα, υπε-
ρυψωμένο, δίπλα στο παλαιό πευκοδάσος, σχεδιασμένο με τις πιο σύγ-
χρονες παραδοσιακές προδιαγραφές. Ηλιόλουστο, ευάερο από όλα τα
ανοιχτά σημεία του ορίζοντα, μέσα σε ένα εντυπωσιακό περιβάλλον,
θρονιασμένο αρμονικά κάτω από τον καταγάλανο φόντο του ουρανού.

Πρόκειται για ένα θαυμάσιο τουριστικό κέντρο, εφάμιλλο με εκείνα που
συναντάει κανείς και σε άλλες ικανοποιητική προσέλευση των απόδημων
Πατριωτών και ιδιαίτερα εκείνων που διαμένουν στα Γιάννενα.

Με το πρώτο ξεκίνημα της συγκεκριμένης αυτής επιχείρησης, άρχισε
να παίρνει διαφορετική όψη ολόκληρη η περιοχή. Να διαφαίνεται η πο-
λύτιμη παρουσία του στον Κατσανοχωρίτικο ορίζοντα. Να σπάει, με την
πάροδο του χρόνου, η στασιμότητα, και η συνεχής ερήμωση των χωριών
μας.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο πως εντυπωσιάζει τον επισκέπτη η ειδυλ-
λιακή θέση του και η όλη εμφάνιση του συγκεκριμένου κέντρου. Τα σύγ-
χρονα μέσα και ο εξοπλισμός που διαθέτει για την άρτια εξυπηρέτηση
του κοινού. Και πάνω απ' όλα η ευγενική εμφάνιση του προσωπικού. Η
άσχητη προσφορά των υπηρεσιών του και οι λογικές τιμές του σε όλα τα
προσφερόμενα είδη.

Αξίζει θαρρώ την υποστήριξη όλων μας. Αν λάβουμε υπ' όψη πως το
συγκεκριμένο κέντρο απέχει μόλις 20'λεπτά από την πλατεία των Ιωαννί-
νων, αξίζει να το επισκεπτόμαστε τακτικά, έστω και για έναν καφέ. Με την
συχνή παρουσία μας θα δημιουργήσουμε ατμόσφαιρα ζωής και ελπίδας
στην ιδιαίτερη πατρίδα μας και θα συμβάλουμε, ώστε να μην πάρουν το
δρόμο της φυγής και οι ελάχιστοι εναπομεινάντες συμπατριώτες μας.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ

Δημαρχείο 26593-60000
Κ.Ε.Π. 26590-22120

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ

Καλέντζι 26590-22114 (Ιατρείο)
26596-59965 (Ιατρού)
26596-59966 (νοσηλ.)

Κορίτιανη: 26590-22335

Πάτερο: 26597-70115

Πηγάδια: 26590-22331

Πλαίσια: 26590-22290

Φορτώσι: 26590-22337

Νέα Κατσανοχωριών

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΤΣΑΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Γραφεία Συλλόγου
Ανεξαρτησίας 105
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
ΚΙΜΩΝ Γ. ΧΗΤΑΣ
Πρόεδρος του Συλλόγου
Τηλ.: 26510-32619

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Ηρακ. Κέτσος, Μανόπουλος Γ., Τσελίκης
Στέφανος, Κανάτσης Τάσος, Γιωτόπουλος Βα-
σίλειος, Μπούρης Γεώργιος, Νίκος Μπούρης,
Μανόπουλος Γρηγόριος, Σπύρος Εργολάβος,
Κοντογιάννης Λάμπρος,

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ – ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κίμωνας Γ. Χήτας
Τζων Κένεντυ 15
45332 Ιωάννινα
Τηλ.: 26510-32619

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλ-
νουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμε-
να να είναι δακτυλογραφημένα ή με κα-
θαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο από
τη μια μεριά της κόλλας.

Γραπτά δημοσιευμένα και μη δεν επι-
στρέφονται. Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν
σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις
του Συλλόγου και των μελών του.

Η Εφημερίδα δεν είναι υποχρεωμένη να
συμμερίζεται τις θέσεις των ενυπόγρα-
φων κειμένων.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση των
κειμένων χωρίς την άδεια του Συλλόγου
Κατσανών Ιωαννίνων.

ΧΑΡΤΗΣ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΟΥ
ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΣΤΑΛΟΥΝ ΜΕΧΡΙ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ ΓΙΑ ΝΑ
ΕΚΔΟΘΕΙ Η ΕΦΗΜΕ-
ΡΙΔΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΑ-
ΣΧΑ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ
ΜΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ
ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΑΣ ΣΤΗΝ
ΑΝΩΤΕΡΩ ΗΜΕΡΟ-
ΜΗΝΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ
ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΚ-
ΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΑΙΡΗΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ.
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Κοντός Θεόφιλος 20
Διαμάντης Παναγιώτης 15
Τατσίνας Αχιλλέας 20
Μπουκουβάλα Λαμπρινή 15
Γερογιάννης Κων/νος 20
Τσώνης Χαρ. Δημ. 15
Τσώνης Δημ. Χαρ. 15
Γερογιάννη Ελπίδα 20
Κοντογιώργος Θεόδωρος 30
Παπαγεωργίου Νικόλαος 30
Γουντόπουλος Ανδρέας 30
Αποστόλου Διον. 20
Μαργιόργος Ιωάννης 15
Παπαδημητρίου Βασίλειος 20
Λάμπρου Ηλίας 20
Στέφανου Ευριπίδης 50
Στεφανάκη - Πατερούση 30
Αννέτα Γούλα - Μαργιόργου 20
Κίτσιος Δημήτριος 20
Σκανδάλης Ι. Νίκος 20

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΕΧΝΕΣ – ΓΡΑΜΜΑΤΑ: Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ:

Ένα γνήσιο τέκνο της Ηπείρου που απολαμβάνει την αναγνώριση όλων των συμπατριωτών του!

Γράφει ο ΣΠΥΡΟΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ Φιλολόγος – συγγραφέας

Παλιότερα, μαζί με τους Ευεργέτες, είχαμε
τους Μεγάλους Δασκάλους του Γένους που
άνοιξαν τους κρουνούς του πνεύματος, θε-
μελίωσαν το λαμπρό οικοδόμημα της Παιδεί-
ας, άσκησαν ευεργετική επίδραση πάνω στην
πνευματική και ηθική ζωή του υπόδουλου
Ελληνισμού, μετέβλεπαν τους πνευματικούς
όρους της Εθνότητάς και προλείαναν το έδα-
φος για την εθνική αποκατάσταση.

Αυτή η λαμπρή παράδοση της πατρίδας μας
συνεχίστηκε, με εντονότατο ρυθμό, στα
νεότερα χρόνια, α, ιδιαίτερα στον τομέα της τέ-
χνης. Τρανταχτά ονόματα καλλιτεχνών Ηπει-
ρωτών, πρόβαλαν και προβάλλουν ευτυχώς
και σήμερα, στον Ελληνικό ορίζοντα. Επίζηλη
θέση ανάμεσα τους κατέχει ο γνωστός γλύ-
πτης και καθηγητής σήμερα στην Ανωτάτη
Σχολή Καλών Τεχνών Θεόδωρος Παπαγιάν-
νης, από το Ελληνικό Ιωαννίνων.

Μετά τις εγκύκλιες σπουδές του, σπουδά-
σε γλυπτική στην

Ανωτάτη Σχολή Κα-
λών Τεχνών Αθηνών,
με υποτροφία και με
δασκαλό τον Γιάννη
Παππά, καθώς επίσης
χαλκογλυπτική, γυ-
ψοτεχνική και εφαρ-
μοσμένες τέχνες.
Υπότροφος του ΙΚΥ
μελέτησε τα βασικά
είδη της τέχνης -αρ-
χαϊάς και νεότερης-
πραγματοποίησε μια
σειρά από εκπαιδευτι-
κά ταξίδια σε πολλές
χώρες και πόλεις του
εξωτερικού «είδε πολ-
λων ανθρώπων άστεα
και νόον έγνων», και
εφοδιάστηκε με όλα
εκείνα τα απαραίτητα προσόντα, θεωρητικά
και πρακτικά που του εξασφάλισαν μια λα-
μπρή ακαδημαϊκή σταδιοδρομία, με κορύφω-
μα την κατάκτηση της έδρας της Γλυπτικής
στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών,
την οποία κατέχει και σήμερα.

Δεν υπάρχει κανένας λόγος να αναφερθούμε
διεξοδικά, στο πολυσχιδές έργο του, στις ατο-
μικές εκθέσεις των έργων του, στη διοργάνω-
ση Συμποσίων Γλυπτικής, στα μνημειακά γλυ-
πτά του, στους ανδριάντες και τις προτομές
που βρίσκονται τοποθετημένα σε ιδιωτικούς

τή της αγάπης του είναι το λαμπρό Μουσείο
«Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ» που λειτουργεί σήμερα
στο Ελληνικό Ιωαννίνων. Ισχυρά και ανεξίτηλα
τα βιώματά του απ' τα πρώτα παιδικά του χρό-
νια στην πρώτη πατρίδα του. Χρόνια δύσκολα,
όπως ήταν για όλα τα Ελληνόπουλα, τα χρό-
νια του εμφυλίου και της μετεμφυλικής περιό-
δου. Αυτές όμως οι δυσκολίες ισχυροποίησαν
ακόμα περισσότερο τον χαρακτήρα του, δια-
τράνωσαν τη θέλησή του να τις αντιμετωπίσει,
και πάνω απ' όλα καλλιέργησαν στην ευαίσθη-
τη ψυχή του, την αγάπη του για την ιδιαίτερη
πατρίδα του.

Τα κατοπινά του χρόνια του πρόσφεραν, και
εξακολουθούν να του προσφέρουν, απλόχε-
ρα μάλιστα, αυτά που ζήτησε στη ζωή του, όχι
βέβαια χωρίς μόχθο, υπομονή και επιμονή.
Όμως τα περασμένα χρόνια, αυτά τα παιδικά,
τα σχολικά χρόνια δεμένα με τις χαρές και τις
λύπες της απλοϊκής, αλλά ανόθευτης ζωής,

της πρώτης του πατρίδας, αγρυπνούσαν και
εξακολουθούν να αγρυπνούν μέσα του. Αυτά
τα χρόνια γυρνούσαν, κάθε τόσο, με γλύκα,
στη θύμησή του και δεν τον αφήναν να ησυχά-
σει, μέχρις ότου δοθεί η ευκαιρία να προσφέ-
ρει στην πρώτη του πατρίδα αυτό που πίστευ-
ε πως της χρυσούσε. Και αυτό το χρέος το εκ-
πλήρωσε κατά τον τελειότερο τρόπο.

Δημιούργησε στο Ελληνικό Ιωαννίνων, σε μι-
κρή απόσταση από τα Γιάννινα, το Μουσείο
«Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ» και μετέτρεψε το εγκατά-
λειμμένο Παλιό Σχολείο του χωριού του, σε

Κέντρο Τέχνης και Πολιτισμού. Μέσα σε λίγο
χρονικό διάστημα, με την αμέριστη βοήθεια
φίλων του και συγχωριανών του, ο ιστορικός
αυτός χώρος διευθετήθηκε και πήρε την τελι-
κή μορφή του Μουσείου, το οποίο πρέπει να
γίνει χώρος επίσκεψης -προσκυνηματος θα
έλεγα- όλων των Ηπειρωτών και ιδιαίτερα της
μαθητώσας νεολαίας. Μιας νεολαίας που, σή-
μερα ιδιαίτερα, έχει ανάγκη μιας ευρύτερης
καλλιέργειας, καλλιέργειας του νου και της
ψυχής που ανοίγει ευρύτερους ορίζοντες και
συμβάλλει στη δημιουργία μιας ολοκληρωμέ-
νης προσωπικότητας.

Εδώ ακριβώς, βρίσκεται η μεγάλη προσφο-
ρά του Θεόδωρου Παπαγιάννη προς την
'Ηπειρο. Με το μόχθο και την αφοσίωσή του
στην τέχνη, ανέβηκε τα πιο ψηλά σκαλοπάτια
και έγινε γνωστός στην Ελλάδα και στο Εξω-
τερικό, προκαλώντας το θαυμασμό όλων των
ανθρώπων που γνώρισαν το έργο του και την
προσφορά του.

Με την αγάπη του προς την 'Ηπειρο, καρπός
της οποίας είναι η δημιουργία του Μουσείου
του στο Ελληνικό Ιωαννίνων, απολαμβάνει το
σεβασμό όλων των Ηπειρωτών, καθώς βρί-
σκονται, ακόμα μια φορά, μπροστά σε ένα
θερμό Ηπειρολάτρη. Αυτή η αναγνώριση απ'
όλους μας, αποτελεί, πιστεύω, και τη μεγα-
λύτερη τιμή, το πιο πλούσιο αντίδωρο, προς
τον Θεόδωρο Παπαγιάννη, τον διακεκριμένο
γλύπτη, τον γνήσιο Ηπειρώτη, τον καλοσυνά-
το άνθρωπο.

ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ

Το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του Θόδωρου Παπαγιάννη στο Ελληνικό Ιωαννίνων

Η μεγαλύτερη δικαίωση και προσφορά: να
επιστρέφεις με το παραπάνω την οφειλή στον
τόπο σου και ειδικά στο σχολείο απ' όπου ξε-
κίνησες αποφασισμένους να κερδίσεις τη μάχη
για τη ζωή σου. Από την άποψη αυτή ο γλύ-
πτης και δάσκαλος των Καλών Τεχνών Θεόδο-
ρος Παπαγιάννης, οι φίλοι, οι συντοπίτες και
οι δικοί του άνθρωποι (ο αδελφός του Βασί-
λης Παπαγιάννου, ο Παναγιώτης Νούτσος και
πολλοί άλλοι) που στήριξαν και υλοποίησαν
την ιδέα/όραμα, θα πρέπει να αισθάνονται ευ-
τυχείς. Μαζί τους απολαύσαμε το χώρο, τα
έργα, τη μεταμόρφωση ενός τμήματος του
εν ενεργεία δημοτικού σχολείου σε Μουσείο
Σύγχρονης Τέχνης. Νιώσαμε τη συγκίνηση
του δημιουργού, τη μοιραία επιστροφή στις
σταθερές του τόπου, τα δύσκολα/πονεμένα
και γι' αυτό μοναδικά συναισθήματα που γεν-
νά ο κόσμος της Ηπείρου.

Δεν είναι τυχαίο που στην εισαγωγή του κα-
ταλόγου, αλλά και στα έργα του, ο Θόδωρος
Παπαγιάννης έρχεται και επανέρχεται στη
φτώχεια, στην ανέχεια, στους ξενιτεμένους,
στους δασκάλους (Γιάννης Παππάς, Νίκος
Εγγονόπουλος), στους ευεργέτες που στήρι-
ξαν τον τόπο.

Συγκινητική η ανθρώπινη φιγούρα του καθι-
σμένης καρτερικά στο παγκάκι με τη βαλίτσα
στο πλάι, μας παραπέμπει σε ανάλογες «ανα-
γνώσεις» του Βλάση Κανιάρη για τη μετανά-
στευση, αλλά και στην περιγραφή (στο «Αυτό
που μένουν») του Μήτσου Αλεξανδρόπουλου,
για την κακόπαθη και δεμένη με σπάγκο βαλί-
τσα του πατέρα του, προάγγελος της δικής του
προσφυγιάς.

Μα πάνω απ' όλα στο έργο του Θόδωρου
Παπαγιάννη κυριαρχούν όλα όσα ιστορούν
την 'Ηπειρο παράδειγμα οι γιγάντιες ρόκες με
τα' αδράχτια. « Όπως

Συνέχεια στην 11

ΝΕΑ ΤΩΝ ΠΗΓΑΔΙΩΝ

Γράφει ο Λάμπρος Κοντογιάννης
Τηλ. 26510 74273

Οι χαρές μας

Γεννήσεις : Η Παναγιώτα και ο Νεκτάριος Αλ. Ρωμοσιός απέκτησαν το πρώτο του παιδί, αγόρι.

Η Ντίνα και ο Χρήστος Ι. Κοντογιάννης απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, αγόρι.

Ο Φίλιππος Σ. Καψάλης απέκτησε το πρώτο του παιδί, κορίτσι.

Ο Ρίζος Α. Σκανδάλης απέκτησε το πρώτο του παιδί, αγόρι.

Η Αρετή Ι. Σκανδάλη απέκτησε το πρώτο της παιδί, αγόρι.

Η Βιβή και ο Ντίνος Ι. Τασούλας απέκτησαν το δεύτερό τους κορίτσι.

Οι λύπες μας

Στα 94 της χρόνια πέθανε η Μάνθα Κ. Τάση. Ήταν για χρόνια κατάκοιτη και τη φρόντιζε υποδειγματικά ο 98χρονος σύζυγός της Κων/νος Χ. Τάσης.

Στο χωριό κηδεύτηκε η Όλγα Βας. Σκανδάλη σε ηλικία 85 ετών. Τελευταία ζούσε στην Αθήνα κοντά στα παιδιά της.

Πέθανε ο Χρήστος Κύρκος σε ηλικία άνω των 80. Κατάγονταν από τον Αιμότοπο, ζούσε στη Φιλιπιάδα όπου και κηδεύτηκε. Ήταν σύζυγος της Αντιγόνης Κων/νου Σκανδάλη.

Κοπή πίτας

Στο χωριό την ημέρα των Θεοφανείων και μετά τον αγιασμό των υδάτων από τον παπα-Γρηγόρη, κόψαμε την πίτα στο χώρο του Σχολείου για το νέο έτος 2010. Την πίτα έκοψε ο υπέργηρος του χωριού Κων/νος Χ. Τάσης και το φλουρί έτυχε ο μικρός Νικόλαος Β. Μαγγιώρος.

Το νέο έτος 2010 βρίσκεται το χωριό να κατοικείται από 28 άτομα.

Ο αποκριάτικος χορός

Ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού διοργανώνει αποκριάτικο χορό στα Γιάννενα στο κέντρο Λιθαρίτσια, την Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου. Θα μας ήταν χαρά να ενισχύσουν χωριανοί και φίλοι την εκδήλωση αυτή.

Αναμένουμε

Τον Αύγουστο έγινε η δημοπράτηση του έργου ασφαλτόστρωση του δρόμου από πλατεία του χωριού προς Σκλίβανη με το ποσό των 150.000 ευρώ και ακόμη δεν έγινε τίποτα.

Τα ξίδια

Με την επιγραφή τα "ξίδια" τα παιδιά του Μιχάλη Τόλη και της Αλεξάνδρας άνοιξαν μεξεδάδικο στο κέντρο της πόλης των Ιωαννίνων και επί της οδού Δωδώνης. Τους ευχόμαστε καλές δουλειές.

Συνδρομές

Νίκος Ι. Σκανδάλης

20 ευρώ

Ο Καλλικράτης

Σήμερα "ο Καλλικράτης" σχεδιάζει τη συνένωση των δήμων σε λιγότερους και πιο αποτελεσματικούς ανά τη χώρα. Σχεδιάζει επίσης την συγχώνευση των Νομαρχιών σε 13 Περιφέρειες με αιρετούς Περιφερειάρχες. Υπόσχεται καλύτερες δυνατότητες ανάπτυξης και αποκέντρωση εξουσιών. Λένε πως είναι ένα βήμα προς τον εκσυγχρονισμό και την πρόοδο. Αναμένουμε

τα θετικά του να φτάσουν και σε μας.

Τα χωριά μας, η περιοχή μας είναι σε μαρασμό. Ο πληθυσμός μειώνεται χρόνο το χρόνο. Μόνο θάνατοι καταγράφονται στα ληξιαρχικά βιβλία του δήμου μας. Τίποτε δεν κινείται. Ίσως η μεταρρύθμιση αυτή σε συνδυασμό με το εθνικό πάρκο Τζουμέρκων να παρασύρει και την περιοχή μας σε κάποια ανάπτυξη. Καλό θα είναι οι δημαρχοί της περιοχής να μην εμπλακούν σε τοπικιστικές διεκδικήσεις, αλλά να ενδιαφερθούν περισσότερο σε θέματα που θα προκαλέσουν δραστηριότητες αναπτυξιακές στην περιοχή μας.

Κάποιο λόγο να έχουν και οι τοπικές κοινωνίες όσον αφορά τη διαμόρφωση τελικών προτάσεων.

Για την ιστορία παραθέτουμε στατιστικό πίνακα του πληθυσμού της περιοχής το έτος 1875 (Δ. Χασιώτη Διατριβαί και υπομνήματα περί Ηπείρου, Αθήνα 1887), που έχει ως εξής:

Λοζέτσι (Ελληνικό) κάτοικοι 658 σχολεία 1 μαθητές 60 εισοδ. ανά κάτ. 6.800 πένες			
Κοτόρτσι	356	1	40
Λάζανα	88	-	-
Νίστορα	208	1	25
Φορτόσι	416	1	35
Πάτερο	200	-	-
Κορύτιανη	236	1	30
Πλαίσια	308	1	36
Καλέντζι	400	1	45
Βασιόρα (Πηγάδια)	116	-	-
Βορδό (Μονολίθι)	170	1	17
Ραγίστα (Πλατανούσα)	616	1	42
			1.300

Τα Κατσανοχώρια ανήκαν τότε στην επαρχία Μαλακάσι πλην τα χωριά Μονολίθι και Πλατανούσα που ανήκαν στην επαρχία Τζουμέρκων.

Α. Κοντογιάννης

Το σχολείο μας με μια αγκαλιά παιδιά

Ευχαριστούμε τον Ανδρέα Ι. Ράπτη, έγγονο του δασκάλου μας Ανδρέα Ράπτη, που πρόθυμα μας έστειλε έναν αριθμό φωτογραφιών από το αρχείο του παππού του.

Μας θύμισε τα σκληρά αλλά και ανέμελα παιδικά χρόνια του χωριού. Τότε που η αυλή του σχολείου γέμιζε ζωή.

Στα πρόσωπα των παιδιών διαβάσεις την ιστορία της επαρχιακής Ελλάδας εκείνα τα χρόνια.

12 Μαΐου
1955

ΓΙΑ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ

Η αναγκαιότητα των αρχείων για τη συγγραφή της ιστορίας ενός τόπου είναι σημαντική και αυτονόητη. Δυστυχώς στην περιοχή μας, όπως και σε όλη τη χώρα μας άλλωστε, η αρχειακή πολιτική είναι ανύπαρκτη και τα μόνα αρχεία που έχουν διασωθεί είναι τα εκκλησιαστικά και τα ιδιωτικά αρχεία των οικογενειών.

Από μέρους μας, έχει ξεκινήσει, από δεκαετίας περίπου, μια προσπάθεια για την καταγραφή και ψηφιοποίηση των ιδιωτικών οικογενειακών αρχείων της πολιτικής μας από την εποχή της Τουρκοκρατίας σε πρώτη φάση, η οποία έχει αποδώσει σημαντικούς καρπούς.

Μέχρι σήμερα έχουν καταγραφεί τα παρακάτω ιδιωτικά αρχεία: Γερογιάννη, Γερομιχάλη, Λαζάνη, Λογοθέτη, Λούλη, Μακρή (Αετγορράχης), Μακρή (Νίστορας), Μανόπουλου, Νιάρου, Πουλή και Πρίντζου. Παράλληλα, καταγράφηκε το Αρχείο της ενορίας Φορ-τωσιού και ερευνήθηκε: το Αρχείο της Μητρόπολης Ιωαννίνων, από όπου αντιγράφηκε ό,τι υλικό ενντοπίστηκε για τα Κατσανοχώρια. Από το Αρχείο της Μητρόπολης κα-ταγράφηκε και το πολύ σημαντικό Αρχείο της Μονής Τσοούκας.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να εξά-

ρουμε την προθυμία και την καλή διάθεση όλων των σημερινών ιδιοκτητών των αρχείων, καθώς και της Μητρόπολης, και να τους ευχαριστήσουμε όλους θερμά για την εμπιστοσύνη που μας έδειξαν.

Κάνοντας γνωστά τα παραπάνω, θέλουμε να απευθύνουμε έκκληση προς όλους τους συμπατριώτες, που διαθέτουν κάθε είδους παλαιά έγγραφα από την εποχή της Τουρκοκρατίας, να έρθουν σε επαφή μαζί μας και να μας επιτρέψουν την φωτογράφησή τους. Πρόκειται για μια διαδικασία, η οποία, χάρη στην τεχνολογία, διαρκεί λίγη ώρα και δεν απαιτεί παραχώρηση των εγγράφων.

Ελπίζουμε η έκκλησή μας να βρει ανταπόκριση και ας είναι όλοι οι συμπατριώτες βέβαιοι ότι έτσι συμβάλλουν στην οικοδόμηση της γνώσης του παρελθόντος που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος μας.

Όποιος, λοιπόν, επιθυμεί ας επικοινωνήσει μαζί μας στα τηλέφωνα 6974630725 και 2651076784.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΜΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Υποψήφιος Διδάκτωρ του
Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

ΤΕΧΝΕΣ & ΓΡΑΜΜΑΤΑ: Θ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ:

Ένα γνήσιο τέκνο της Ηπείρου που απολαμβάνει την αναγνώριση όλων των συμπατριωτών του!

Συνέχεια από την σελίδα 9

οι μάνες με τα παιδιά στην πλάτη έγενθαν ασταμάτητα, γι' αυτοί ρόκες είναι υπερφυσικές, όπως

σμίκρυνση, μια φιγούρα/σκιάχτρο «σαν αυτά που βάλαμε στα χωράφια να προστατεύουν τη σοδεία, αυθεντική "κρεμαστάλα" του χωριού που κρατά τη γάστρα για το

άλλωστε και το βαρίδι του μαστορα. Ηρωικός κόσμος!», μας λέει ο γλύπτης. Έργα φτιαγμένα από υλικά ευτελή, αντικείμενα πεταμένα, ξεχασμένα σε μάντρες, αλλά το κυριότερο: από αποκαΐδια βανδαλισμού του Πολυτεχνείου! Τερακότες, γιψίνα προπλάσματα μεταλλίων και νομισμάτων όπου δουλεύει ο γλύπτης πριν γίνει η

ψήσιμο του ψωμιού, ανθρωπομορφα τοτέμ, μινιατούρες από πηλό, αναπαριστούν σκηνές από τη ζωή και τις δουλειές του χωριού: το αλώνισμα, το όργωμα, το άρμεγμα στη στρούγκα, οι σκηνές αποχωρισμού, οι μοιρολογίστρες, τα μικρογλυπτά από ορείχαλκο, διατάσσονται μέσα στο χώρο συνδέοντας τη λαϊκή ιστορία με

τη σύγχρονη τέχνη. Από τη μια οι αναγνώσιμες αναπαραστάσεις και από την άλλη η αφαίρεση του καλλιτέχνη που καταφέρνει να εξοικειώσει και να συμφιλώσει με την ιδέα ενός μουσείου και τον πιο αμύητο.

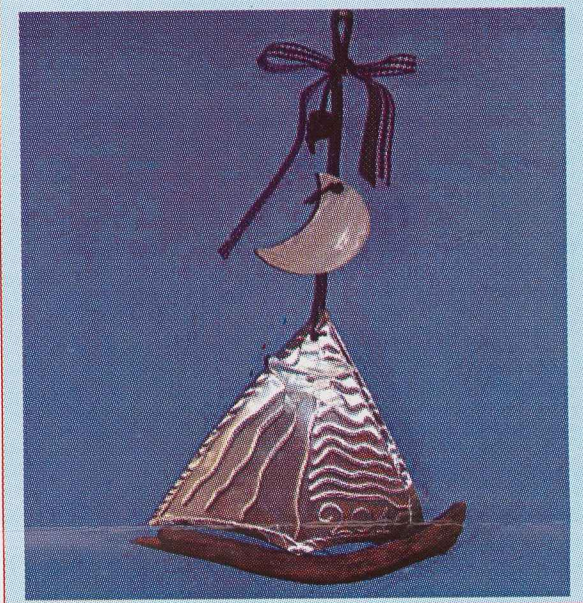
Παιδαγωγικά το μουσείο εκπληρώνει το στόχο του, ακόμα και στον μεγάλο προαύλιο χώρο του σχολείου/μουσείου υπάρχουν γλυπτά μαθητών του Θόδωρου Παπαγιάννη από το Συμπόσιο Γλυπτικής του περασμένου χρόνου. (Μεταξύ των δημιουργών διακρίναμε και τον γνώριμό μας από τον Μανδραγόρα Δημήτρη Φωτίου). Τέλος να ξεχωρίσουμε τον τον «σκεπτόμενο» του Θ.Π., φτιαγμένο από σιδερόβέργες, αναφορά του στους λόγιους της Ηπείρου, αλλά και την επιβλητική λιτότητα της κατάλευκης σχολικής αίθουσας, με τα ομοιώματα παιδιών πάνω στα ολόλευκα παλιά θρανία, επιλεγμένα από την αποθήκη του σχολείου. Όρθια στην έδρα η γνώριμη μορφή του δασκάλου Κ. Βασιλείου (1932-1975).

«Θα μπορούσα να προσφέρω τα έργα μου σ'ένα πιο κεντρικό μουσείο στην Αθήνα ή στα Γιάννενα ή οπουδήποτε αλλού. Πιστεύω ότι ο καλύτερος χώρος είναι το Σχολείο του χωριού μας», πρόλαβε κακόπιστα σχόλιο ο γλύπτης. Το βάρος της επιλογής, δηλαδή, δεν ήταν η προσωπική (αυτοπροβολή που θα την εξασφάλιζε ένας χώρος στο γνωστό τρίγωνο των μουσείων, αλλά η στήριξη, μέσω των έργων, του Δικού του Τόπου. Γεγονός που θα δώσει ζωή στο Ελληνικό (Λοζέτσι), καθώς θα γίνει αναγκαστικά το επίκεντρο του ενδιαφέροντος όχι απλώς των φιλότεχνων επισκεπτών, αλλά και ολόκληρης της Ηπείρου, προκειμένου ν' απολαύσουν και να γνωρίσουν ένα «δικό» τους μουσείο στον «δικό» τους τόπο.

Τζέλλα Ασπρογόρακα (Περιοδικό "ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ", τεύχος 41, Δεκέμβριος 2009)

*Ο σόλοχος
Κατανοχωριτών
και η εφημερίδα*

*«ΝΕΑ
ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ»
έχονται σε όλους
τους Κατσανο-
ενοχισμένο
το νέο έτος!*

ΥΔΡΟΧΡΩΜ

ΜΑΡΙΝΑ ΚΑΛΤΣΟΥΝΗ - ΜΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΡΩΜΑΤΑ - ΒΕΡΝΙΚΙΑ - ΜΟΝΩΤΙΚΑ

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ - ΗΛΙΑΚΑ

ΘΕΡΜΑΝΣΗ - ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ

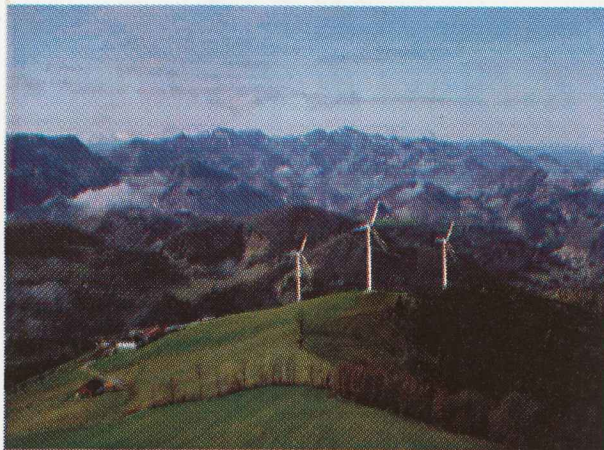
ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΙΑ - ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΗΛ. 26510 65291 - ΚΙΝ. 6946 285600

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΕΛΙΚΗ

ΑΙΟΛΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ύστερα από τις κλιματικές αλλαγές που απειλούν όλες τις χώρες και τη δική μας ιδιαίτερα με λειψυδρία, ξηρασία και καύσωνες, είναι ανάγκη να εγκαταλείψουμε τα πετρελαιο και τα κάρβουνα με τα οποία αντιμετωπίζουμε σήμερα το ενεργειακό μας πρόβλημα και να στραφούμε άμεσα στις ανανεώσιμες πηγές γιατί ο φυσικός και ζωικός κόσμος της χώρας μας θα καταστραφεί πολύ γρήγορα.

Ο φόβος και η επιφύλαξη που έχουν δημιουργηθεί στους πολίτες για την επικινδυνότητά της, συχνά αρνούνται τα έργα που μπορούν να προσφέρουν την καλύτερη περιβαλλοντική λύση του πλανήτη μας, γιατί δεν γνωρίζουν την αλήθεια για την ΑΙΟΛΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ πριν πούμε όχι στην αιολική ενέργεια πρέπει να γνωρίζουμε ότι η χλωρίδα και η πανίδα δεν επηρεάζεται καθόλου.

α) Τα πουλιά παρ' ότι έχουν την τάση να συγκρού-

νται σε ψηλούς πυλώνες ή κτίρια, πολύ σπάνια επηρεάζονται όταν πετούν από τις ανεμογεννήτριες. Από τη στιγμή που τα πουλιά σε μεγάλο ποσοστό κινδυνεύουν με εξαφάνιση λόγω της παγκόσμιας αύξησης της θερμοκρασίας και του φαινομένου του θερμοκηπίου, ίσως είναι ο καλύτερος σύμμαχος των πτηνών μακροπρόθεσμα.

β) Οι ανεμογεννήτριες είναι σχεδόν αθόρυβες και μπορείς κάτω απ' αυτές να συζητήσεις χωρίς να υψώσεις τη φωνή σου.

γ) Οι ανεμογεννήτριες κινούνται με τον αέρα που είναι δωρεάν και ανεξάντλητες

δ) Τα Αιολικά πάρκα δεν καταλαμβάνουν μεγάλες εκτάσεις, μία ανεμογεννήτρια μερικά τετραγωνικά μέτρα. Τι 1% χρησιμοποιείται για τις ανεμογεννήτριες και το 99% συνεχίζει να χρησιμοποιείται για καλλιέργειες και τη βοσκή των κοπαδιών.

ε) Η εκμετάλλευση της Αιολικής ενέργειας θα μας φέρει καο οφέλη στην εθνική μας οικονομία και μειώνει την εξάρτηση της χώρας μας από τις χώρες που ακριβά εισάγουμε καύσιμα ... Όλοι μας λοιπόν δεν θα πρέπει να λέμε όχι στις εγκαταστάσεις ανανεώσιμων πηγών ενέργειας.

ΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Ζαν Μωρεάς) ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Σε παλαιότερο φύλλο της εφημερίδας μας δημοσίευσα μερικά ποιήματα στην Ελληνική γλώσσα που γράφτηκαν όταν (ο Ζαν Μωρεάς) το καλλιτεχνικό του ψευδώνυμο, ήταν μαθητής γυμνασίου στην Αθήνα, εκεί γεννήθηκε από τον Αδαμάντιο Παπαδιαμαντόπουλο και της Τομπάζης κόρης του Ναυάρχου Τομπάζη.

Σπούδασε νομικά στη Γερμανία και τη Γαλλία και από τα χρόνια των σπουδών του στο Παρίσι είχε ενταχθεί στους λογοτεχνικούς κύκλους της πόλης. Όταν επέστρεψε στην Αθήνα, συμμετείχε έντονα στην πνευματική ζωή και ενεπλάκη στη Φιλολογική διαμάχη Ροϊδη Βλάχου.

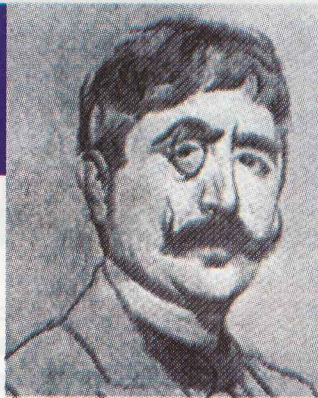
Το 1880 εγκαταστάθηκε οριστικά στο Παρίσι και δημοσίευσε τη μοναδική Ελληνόφωνη ποιητική του συλλογή «Τρυγόνες και Έχιδνες».

Πέθανε στο Παρίσι το 1910.

Από την Ελληνόφωνη συλλογή του, δημοσιεύω το μεγαλύτερο και καλύτερο ποίημά του με τον τίτλο «Η Νεράιδα», πραγματοποιώντας έτσι την επιθυμία πολλών συνδρομητών της εφημερίδας μας.

Η νεράιδα

Κάτω στον κάμπο, εκεί σιμά'ς το γαλανό ποτάμι,
Όπου στην όχθη του γλυκά σφυρίζει το καλάμι,
Στα χόρτα τανθοστόλιστα μια μέρα του Μαρτιού,
Οι νηές κ' οι νηοί εχόρευαν γειτονικού χωριού.
Εκεί στων πεύκων τη σκιά, στον κάμπο τον χλωρό,
Πόσαις εσέρναν το χορό
Κοπέλλαις οπού έλαμπαν απ' ωμορφιά και νηότη,
Με παλληκάρια λυγιστά ωσάν ιτιάς κλωνάρια
Μα μέσ' αλ' 'ο τις ωμορφαις η Δέσπω ήταν η πρώτη,
Κ' ο Χρόνης ο ποιο ζηλευτός μεσ' απ' τα παλληκάρια
Πολλοί γλυκοκυττάζανε τη Δέσπω νηοί, πολλαίς
Το Χρόνη εσαΐτευαν ξανθαίς, μελαχροιναίς,
Μα της ματιαίς τους έχαναν άδικα νηαίς και νηοί,
Γιατί στο Χρόνη την καρδιά η Δέσπω είχε δώσει,
Κι ο Χρόνης της ωρκίσθηκε πως θα την στεφανώσει
Ύστερ' από το άδολο Πασχαλινό φιλί.

Γλυκά βαρούσαν τα βιολιά, και στη δροσάτη φτέρη,
Τα παλληκάρια και οι νηαίς χορεύαν ταίρι, ταίρι,
Και τάσπρα τα μαν'ηλια τους εις τον αέρα απλώναν
Έξαφν' από της καλαμιαίς που το ποτάμι εζώναν,
Μπρόβαλε μια χρυσόμαλλη, γαλανομάτα κόρη
Άσπρα λουλούδια του νερού στολίζαν τα μαλλιά της,
Εστάθηκε παράμερα και το χορό εθώρει,
Σαν κάποιον νάθελε ναυρή η φλογερή ματιά της
Και σαν ο Χρόνης έμεινε στη μέση μοναχός του,
Η ξένη κόρη εσίμωσε κ' εστάθηκεν εμπρός του,
Κ' είπε γλυκά: «Ο σταυραητός, το νηό το παλληκάρι,
Που έχει τόση λεβεντιά, που έχει τόση χάρη,
Τι τάχα θε ν' αποκριθείς την ξένη, αν του γυρέψη
Στα χόρτα τανθοστόλιστα μαζί του να χορέψη»
Κι ο Χρόνης αποκρίθηκε: «Το νηό το παλληκάρι,
Πολλή δεν έχει λεβεντιά, πολλή δεν έχει χάρη,
Μ' απλώνει το μαντήλι τους' την ξένη, αν του γυρέ-

ψη
Στα χόρτα τανθοστόλιστα μαζί του να χορέψη».
Σκοπό γλυκό, χαρούμενο, βαρούσαν τα βιολιά,
Κ' εχόρευαν κ' εγύριζαν ο χρόνης και η νηά
Κ' εκεί που εχόρευαν κ' οι δυο, στο πράσινο χορτάρι,
Αναστενάζ' η ξένη νηά και λέει στο παλληκάρι:
«Είναι γλυκειά η όψη σου, γλυκειά 'ναι κ' η ματιά σου,

Θάναι γλυκά τα χάδια σου, γλυκά και τα φιλιά σου
Έλα να γίνεις άντρας μου, άλα μαζί μου Χρόνη,
Γιατί τη μαύρη μου καρδιά η αγάπη σου πληγώνει.
Δεν είμαι κόρη του χωριού με μαραμμένα κάλλη,
Βασίλισσά 'μια του νερού σε θρόνο από κοράλλι,
Έχω παλάτια ολόχρυσα, κρεβάτια ασημωμένα,
Χρόνη, θα γείνης άντρας μου, Χρόνη, θαρθής με 'μένα»

Κ' αυτός, χωρίς ν' αποκριθεί, γύρισε κ' είδε μόνο
Τη Δέσπω που τον κύτταζε με ζήλεια και με πόνο.
«Χρόνη, θα γείνης άντρας μου, Χρόνη, θαρθής με 'μένα»

«Όχι γιατί έχω την καρδιά, εις άλληνη δομένα»

Ακόμα δεν απόσωσε τα λόγια τα πικρά,
Και της Νεράιδας άγρια τον σφίγκ' η αγκαλιά,
Τον σφίγκει και γυρίζουνε, γυρίζουνε κ' οι δυο
Πέρα ζ' των πεύκων τη σκιά, στο χόρτο το χλωρό,
Σαν άνεμος όταν φυσά τρελός, και μ' άγριο βόγκο
Σαρώνει φύλλα και κλαριά στον κάμπο και 'στο λό-

γγο,
Γυρίζουνε, γυρίζουνε και φτάνουν 'στο ποτάμι,
Οπού στην όχθη του γλυκά σφυρίζει το καλάμι,
Και πέφτουνε 'στα κύματα, μαζί, τα παγωμένα...

Παύει ο χορός και τα βιολιά σωπαίνουν λυπημένα.
Σ. Τσελίκης

ΕΝΑ ΣΥΜΒΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΟ - ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΑΤΟΧΗ 1941-42

Όταν σ' αρπάζουν το ψωμί ή πολεμάς ή χάνεσαι

1941-42, Μέρες πικρές-σκληρές-κατάμαυρες. Δε βρήκα σήμερα ψωμί. Φωνάζει ο γιος στη μάνα του. Μήτε και γω μανούλα μου. Ούτε μπουκιά, όπως και χθες, τα ίδια λέει και η κοπελιά.

Κι η μάνα στέκει αδάκρυτη. Τι ωφελούν τα δάκρυα και ποιος θα τα σκουπίσει, αν δεν μπορεί το χέρι σου.

«Όπως και χθες όπως προχθές, όπως και κάθε μέρα, σκέφτεται η μάνα κι ύστερα τα πιάνει από το χέρι τους, τα πάει στο παράθυρο, τους μιλάει ψιθυριστά σιγά-σιγά μην και ακουστεί, γιατί ο φονιάς κατακτητής, με το σπιούνό από κοντά έξω στο δρόμο άραξε και κρυφακούει στην πόρτα.

-Να το ψωμί κι η λευτεριά σ' εκείνο το ψηλό βουνό. Αρματωλοί το πλάθουνε και κλέφτες το ζυμώνουν. Σουλιώτισσες-Κατσαντώνηδες και Κολοκοτρωναίοι κι άμποτες να τους μοιάσετε.

Κι ακούστε τούτο το στερνό που θα σας πω το λόγο.

«Όταν σ' αρπάζουν το ψωμί ή πολεμάς ή χάνεσαι».

Έτσι γεννήθηκε η εθνική αντίσταση. Δεν ήταν τυχαία αναλαμπή μιας ομάδας ανθρώπων, ενός κόμματος μικρού ή μεγάλου...

Ήταν φούντωμα και ξέσπασμα Λαϊκής οργής, ήταν ξέσπασμα ενάντια στην ωμή και κτηνώδη βία του κατακτητή που πρόβαλε το απαίσιο πρόσωπό του, από εκείνο το πρωινό ακόμη της 28ης του Οκτώβρη του 1940.

Βασίλειος Γιωτόπουλος

Το καφέ - εστιατόριο

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

προσφέρει μεγάλη αίθουσα για
διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις

ΚΑΦΕ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
ΠΑΝΟΡΑΜΑ
ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Φανερωμένη - Κατσανοχώρια Ιωαννίνων
t: 26590-22227, κ: 693 6150533